

2

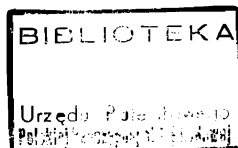
30 stycznia 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

2

C06f 3/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 12803.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft
(Frankfurt n. M., Niemcy).

Kl. 78 b₂

48a 3/06

Masa do wytwarzania pasków do pocierania i łebków zapalek.

Zgłoszono 1 lipca 1929 r.

Udzielono 6 grudnia 1930 r.

Pierwszeństwo: 3 lipca 1928 r. (Niemcy).

Przy wyrobie mas do wytwarzania pasków do pocierania i mas do wytwarzania łebków zapalek używa się obecnie jako środka wiążącego głównie kleju, unika się stosowania gumy, dekstryny, krochmalu i tym podobnych środków, w celu osiągnięcia większej odporności mas na wilgoć.

Próbowano także używać nierozpuszczalnych w wodzie ciał białkowych, jak kazeina. Skutkiem tego, że te środki wiążące muszą być najpierw rozpuszczone za pomocą alkaliu, w celu ujednolajnienia ich ze stałymi składnikami mas, przy rozpuszczaniu zmieniał się ich skład. Kazeina rozpuszcza się np. w amonjalkalnoalkalicznych lub alkalicznych cieczach. Po wysuszeniu pozostaje jednak kazeina alkaliczna, która rozpuszcza się w wodzie. Jako

środek wiążący proponowano również i częściowo stosowano roztwory żywic. Mają one jednak tę wadę, że wymagają organicznych rozpuszczalników i mają za słabą siłę wiążącą, przytem łebek zapalki po opaleniu nie jest twardy, a żywica się spala tak, że łebek odpada. Używanie roztworów żywic jest niedogodne, ponieważ wszystkie zanieczyszczone naczynia muszą być oczyszczane za pomocą rozpuszczalników.

Wykryto, że można wytwarzać bardzo odporne na wodę masy do wytwarzania pasków do pocierania i łebków zapalek, stosując jako środki wiążące masy rozpuszczalne w wodzie, jak albuminy, które przy ogrzaniu tężeją. Wytworzone z takich mas łebki zapalek, względnie paski do pocierania, ogrzewa się i suszy przy 60 —

70°C, dzięki czemu białkowe środki wiążące stają się nierozpuszczalne w wodzie. Rozpuszczalne w wodzie składniki mas zapalkowych przez rozmieszczenie ich w nierozpuszczalnych substancjach są wówczas zupełnie zabezpieczone.

Stosowanie albumin ma następujące zalety: szybkość wyrobu jest taka sama, jak dotąd, a przez ogrzanie powietrza mniej więcej do 70°C następuje tężenie środka wiążącego. Nierozpuszczalność nadaje się dopiero masom w tym okresie wyrobu, po którym nie potrzeba przy nich już nic zmieniać. W kadziach do zanurzania, młynkach i naczyniach środki wiążące są rozpuszczalne w wodzie, co jest ważne dla czyszczenia naczyń. Nie potrzeba również żadnych osobnych organicznych rozpuszczalników, przyczem w przeciwieństwie do roztworów żywic mają tę zaletę, że nie są łatwopalne, dzięki czemu popiół spalonych łebków zachowuje swój kształt i wytrzymałość. Przy wyrobie tych mas postępuje się w ten sam sposób, jak przy wyrobie mas z klejem, rozpuszczając albuminy w wodzie i mieląc gotowy środek klejący z chemikaljami, poczem w zwykły sposób wyrabia się z otrzymanej masy łebki zapalkowe, względnie paski do pocierania. Tego rodzaju masy mają np. następujący skład.

I. Masa do wytwarzania pasków do pocierania.

10% albuminy,
40% wody,
25% fosforu bezpostaciowego,
25% siarczku antymonu.

II. Masa do wytwarzania łebków zapalek.

10% albuminy,
28% wody,
38% chloranu potasowego,
4% siarki,
5% bieli cynkowej,
10% mączki szklanej,
3% ziemi okrzemkowej,
2% dwuchromianu potasowego.

Zastrzeżenie patentowe.

Masa do wytwarzania pasków do pocierania i łebków zapalek, odporna na wilgoć, znamienna tem, że jako środek wiążący zawiera rozpuszczalne w wodzie albuminy, które przy suszeniu łebków lub pasków, wytworzonych z tej masy przez ogrzewanie, stają się nierozpuszczalne w wodzie.

I. G. Farbenindustrie
Aktiengesellschaft.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.